

A Joan Baptista Campos. Fins sempre, company.

Ens ha deixat massa jove... Una expressió que darrerament sembla donar-se amb inesperada freqüència en el món cultural castellonès. Un dels millors literats que ha donat la nostra terra, **Joan Baptista Campos Cruaños**, amic, company, poeta, narrador, tertulià, viatger, pacient i reflexiu observador de la vida, qualitats confluents en un dels més actius, entusiastes i encoratjadors membres de l'associació d'escriptors El Pont Cooperativa de Lletres.

Joan era un valent que inclús amb molt minvades condicions físiques, va voler participar l'any passat en actes dedicats a poetes i escriptors, tan admirats per ell com el mateix Miquel Peris o tan estimats com els amics Marzà i Garcia Grau.

La seua passió literària, sense anar més lluny en el temps, va quedar reflectida ahir de vesprada, en una visita que li férem, junt al també escriptor Joan Andrés Sorribes. En un moment de la conversa, Joan, ens va preguntar, si hi havia algun tema pendent amb l'associació, paraules que indicaven la seua predisposició a participar en un proper acte cultural.

Cal destacar la seua bonhomia i gran sensibilitat, que tants hem compartit i que transcendia a l'escoltant, al poc d'iniciar amb ell qualsevol conversació. Tant si es tractava de temàtica literària o mundana, les seues paraules sempre anaven acompanyades de reflexions personals molt encertades i respectuoses sobre la vida i el seu transcórrer. Mostrava una gran vàlua intel·lectual, d'actitud acollidora, i no per això les seues opinions, moltes vegades reflectides en els seus poemes, deixaven de ser reivindicatives davant de la injustícia, l'abús o la prepotència davant els més dèbils. Com a bon grauer militant, un dels temes preferits en les poesies i narracions que ens ha deixat, és el diàleg permanent amb la mar i el paisatge del seu benvolgut -i viscut- Grau de Castelló; tant, que en el blog on podem accedir a gran part dels seus pensaments poètics o narratius porta el mediterrani

A Joan Baptista Campos. Fins sempre, company.

nom de “La garfa dels dies”. I no podem oblidar els llibres de viatges, on mitjançant la seua lectura ens trasllada a recórrer llunyans països, amb “una altra mirada” que no està en les rutes turístiques i que Joan sabia descobrir i transmetre. També va saber cantar la bellesa del paisatge i de la natura, tamisada pel seu món interior; però destacaria una de les característiques de Joan, inclús en els seus escrits de denúncia social, i és que sempre deixa oberta una porta a l’esperança, com en aquest fragment del seu poema dedicat als resistents del 15-M, de gran bellesa tant en el missatge com també en la forma: *“Però, aquest gest d’amor no serà en va, companys. / Ni més curt el camí de l’esperança / que es fa llarg en la nit llarga. / El temps se’ns cau de les mans. / No sembreu de dubtes el profit del vostre esforç. / Colliu la flor que niua / trista entre les pedres tristes. / Qui sap si demà en florirà una altra?”*

Estimat amic Joan, en nom de totes les companyes i companys d’El Pont, una abraçada i fins sempre, perquè les paraules que ens deixes, junt amb el teu record queden impreses en els nostres cors, que mai no t’oblidaran. Mariner de versos, bon viatge i bona mar.

Vicent Jaume Almela i Eixau
President d’El Pont Cooperativa de Lletres.

MARINER DE PARAULES

A l’escriptor, poeta i amic

Joan B. Campos Cruaños

Te’n vas, mariner de paraules,
a descobrir, lleu d’equipatge,
el viatge inacabable.

El vaixell de llum t’espera
al port que la mar esguarde
per solcar la immensa planura
cercant el far de bonances.

Navega per atansar la pau
que apassionat cantares

A Joan Baptista Campos. Fins sempre, company.

mentre el Mediterrani bressola
poemes en cadència d'onades,
que en arribar a la riba
del Grau que tant estimares
es deslliguen en escuma
de rimes en recordar-te.
Les cridaneres gavines
aturen el vol per escoltar-te
i amb l'altra mirada
albirar novells horitzons
sense bategar les ales.
La sirena de les Columbretes
s'aproparà per guiar-te
fins la lluna pelegrina
que la Plana aguaita.
Amic, company de tertúlies
on els mots sempre renaixen,
creuarem la mar amb tu,
al recer de la teua mestria,
germà, mariner de paraules!

Vicent Jaume Almela Eixau

Il·lustració: Maria Carmen Aldás